

LBRIS

We know
books

Arhimandrit Nectarios Moulatsiotis

TÂNJESC
după
SFINȚENIE
Cum și unde o voi găsi?

EDITURA EGUMENIȚA

2025

transformă în faptă toate cele pe care le-am menționat în paginile acestei cărți.

Dacă vii, te încredințez că vei trăi într-o cu totul altă lume și vei gusta cele pe care le gustă îngerii și chiar mai mult. Amin.

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă!

CUPRINS

Prolog al Preasfințitului Teoctist,
Mitropolit al Fokidei 9

Prolog al autorului 11

PARTEA I

Capitolul 1. Știi ce este Biserica și de ce există? (A) 13

Știi ce este Biserica și de ce există? (B) 16

Capitolul 2. De ce Schimbarea la Față
a lui Hristos se sărbătorește pe 6 august
deși a avut loc cu 40 de zile înainte de Paști? 21

Capitolul 3. La Biserică trebuie să meargă
cei care tânjesc după îndumnezeire și sfințenie 29

Capitolul 4. Întunecați sunt cei care nu-L
urmează pe Hristos care este Lumina lumii 34

Capitolul 5. Viața creștinului, un urcuș
zilnic spre dobândirea Luminii 40

Capitolul 6. Încălcarea voii lui
Dumnezeu se numește păcat (A) 45

Încălcarea voii lui Dumnezeu se numește păcat (B) 48

Capitolul 7. De ce spunem
„Hristos a înviat!” și „Adevărat a înviat!” 56

Capitolul 8. Fericit este cel care a luat parte la „prima Înviere” 62

Capitolul 9. Lucrarea principală a preoților și a Bisericii 67

Capitolul 10. Iisus către preoți: Îmbrăcați-l și puneți inel pe degetul lui... 73

Capitolul 11. De ce trebuie să rămâi unit cu Biserica lui Hristos? 80

Capitolul 12. Mesajul tainic al celor opt Evanghelii de după Înviere 83

Capitolul 13. Ce simbolizează sfântul lăcaș ortodox? 90

PARTEA A II-A

Capitolul 1. Cunoașterea de sine 97

Capitolul 2. Pocăința este dar al lui Dumnezeu făcut omului 102

Capitolul 3. Lacrimile pocăinței și lacrimile bucuriei 109

Capitolul 4. Virtutea mântuitoare care se ascunde în trei „Evanghelii” succesive (A) 115

Virtutea mântuitoare care se ascunde în trei „Evanghelii” succesive (B) 120

Virtutea mântuitoare care se ascunde în trei „Evanghelii” succesive (C) 127

Capitolul 5. Dragostea fără discriminare 132

Capitolul 6. Smerenia și cum se dobândește (A) 138

Smerenia și cum se dobândește (B) 140

Smerenia și cum se dobândește (C) 143

Smerenia și cum se dobândește (D) 148

Epilog 155

Distribuție:
 S.C. Egumenița S.R.L.
 tel./fax: 0236-326.730
 e-mail: editura@egumenita.ro
 www.egumenita.ro

Unul este Sfânt, unul este Domnul...

Doamne, sfințește-mi sufletul și trupul fiindcă Tu ești sfințirea mea!

Tu ești cel ce sfințești pe cei care cred întru Tine, pentru că Tu ești izvorul sfințirii fiecărui om care se unește cu Tine și devine una cu Tine.

Tu ești Acela care sfințești cerurile, ești singurul Sfânt care întru sfinți te odihnești. Pe Tine, dar, te rog, Dumnezeu meu, dăruiește-mi sfințirea Ta și mie păcătosului și nevrednicului Tău rob! Nu merit o asemenea vrednicie și cinste încât să îmi faci un dar atât de mare, de aceea prin mijlocirea harului Tău îți cer acest dar și prin har doresc să mi-l dai.

Tânjesc, Doamne al meu, sfințenia, dar cad și greșesc, însă nădăjduiesc în Tine, fiindcă tu ești Învierea mea!

Tânjesc sfințenia, dar sunt mic și smerit, însă în Tine îmi pun nădejdea, fiindcă Tu ești Acela care cauți spre fețele celor smeriți și îi înalți pe ei până la stelele cerului.

Tânjesc sfințenia pentru că Tu mi-ai cerut să devin sfânt ca și Tine.

Tânjesc sfințenia, pentru că pe Tine te iubesc, cu Tine vreau să trăiesc, cu Tine vreau să mă unesc. Fie însă, Doamne, voia Ta întru mine și nu voia mea! De vei voi, sfințește-mă, de vei voi, miluiește-mă! Amin.

Arhimandrit Nectarios Moulatsiotis

Stareț al schitului de monahi
închinat Sfântului Augustin de Hipona și
Sfântului Serafim de Sarov din Trikorfos - Fokida

PROLOG

al Preasfințitului Teoctist,
Mitropolit al Fokidei

Îndumnezeirea este scopul vieții omului. Așa este numită de către Sfinții Părinți unirea omului cu Dumnezeu nostru cel Sfânt.

Cel care duce această luptă în Biserica lui Hristos se îndumnezeiește, adică devine una cu Hristos.

Subiectul acesta este abordat în acest nou volum al Prea Cuviosului Nectarios Moulatsiotis, Stareț al Schitului de monahi al Sfinților Augustin de Hipona și Serafim de Sarov din Trikorfos, Fokida, și protosinghel al Mitropoliei noastre de Fokida.

Felicităm pe părintele Nectarios pentru acest nou volum, care a fost publicat cu binecuvântarea noastră, inițial în forma unor articole într-un ziar local din Fokida și astăzi în format de carte.

Părintele Nectarios este înzestrat de Dumnezeu cu multe daruri spirituale, de bun administrator, și multe altele. Se distinge mai ales prin darul cuvântului și al scrierii de cărți. Reușește să atragă poporul lui Dumnezeu prin cele scrise de el și prin cuvintele sale, întrucât scrie și vorbește din experiență, din inimă, nu doar pe baza cunoștințelor.

Acest dar este sesizat imediat de oricine va citi și această nouă carte a părintelui Nectarios Moulatsiotis cu titlul: *Tânjesc după sfințenie. Cum și unde o voi găsi?* Este vorba de o carte care va umple inimile cititorilor

cu liniște sufletească și pace, care sunt roade ale Sfântului Duh.

Ca episcop și mitropolit al Bisericii lui Hristos din Grecia, îndemn pe fiecare credincios, dar și pe cei indiferenți față de credință, să citească această carte nouă a părintelui Nectarios. Sunt sigur că cei care o vor citi îmi vor da dreptate deplină în cele ce am menționat.

Le va fi mai ales de maxim folos sufletesc și trupesc, fiindcă vor găsi în această carte adevăruri patristice, esența experienței vieții monahale de mulți ani a părintelui Nectarios, stareț și părinte duhovnic a zeci de monahi și monahii.

În Amfissa, 9 Noiembrie 2016,
la Sărbătoarea Sfântului Nectarie

TEOCTIST,
Mitropolitul Fokidei

PROLOG al autorului

De mic copil, mergând la școala catehetică a parohiei mele, am învățat că scopul vieții omului este sfințenia. Dumnezeu l-a lăsat pe om pe pământ pentru ca omul să devină sfânt. *Fiți sfinți căci eu sunt sfânt!* (Epistola I Sobornicească a Sfântului Apostol Petru 1, 16). Aceasta este porunca Domnului nostru. Acesta este scopul pentru care am venit pe pământ.

Mi-l amintesc pe profesorul de la orele de catehetică, care ne vorbea despre micuțul Sava. Acel copilaș pe care, atunci când îl întrebau rudele și prietenii despre ce vrea să devină când va crește mare, el le răspundea: *Vreau să devin sfânt*. Și sfânt a devenit. Este Sfântul Sava numit și cel Sfințit, care a zidit acea mare mănăstire care a dăinuit până azi la Sfintele Locuri.

De atunci expresia aceasta a Sfântului Sava s-a întipărit și în inima mea de copil și a rămas acolo până azi: *Vreau să devin sfânt*. În acest ritm inima mea bate în fiecare zi. Doresc să împlinesc ceea ce Domnul și Dumnezeul meu cere de la fiecare om și de la mine: sfințenia! O luptă continuă, o luptă frumoasă care ne umple inimile cu Duhul cel Sfânt, care pe omul de pe pământ îl face om ceresc și înger pământesc.

Cartea pe care o țineți acum în mâini tratează acest subiect. O carte care este alcătuită din articole

pe care am fost rugat cu amabilitate să le scriu și să le public în ziarul local al orașului Amfissa (reședința Mitropoliei Fokidei, n.n.), numit *Ora Fokidei*.

În aceste articole am arătat unde poate omul să găsească sfințenia și cum poate să și-o însușească. Am scris într-un mod simplu, pe înțelesul tuturor și mai ales din inimă. Nu vă transmit cunoștințe din alte cărți. Vă transmit un itinerar duhovnicesc și o experiență de 60 de ani trăiți pe acest drum al sfințeniei.

Un lucru știu, că oricât am înainta pe această cale, ea nu are sfârșit. Să conștientizăm cu toții: Omul, de unul singur și fără ajutorul lui Dumnezeu, nu va ajunge niciodată la sfințenie, pentru că este mic și neputincios. De altfel, nu trebuie să uităm că Unul este propriu-zis și absolut Sfânt așa cum cântăm la Sfânta Liturghie: *Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos*. De aceea doar Dumnezeu nostru cel Sfânt ne poate dărui sfințenia, care este însușirea sa exclusivă. Doar el o poate face și numai cui dorește.

Mă rog ca El să v-o dăruiască tuturor. Rugați-vă și voi, fraților, pentru ticălosul și nevrednicul său rob Nectarie Ieromonahul, care de mic îl rog pe Dumnezeu să mi-o dăruiască și mie, așa cum i-a dăruit-o și Sfântului Sava cel Sfințit și miilor de alți oameni care astăzi trăiesc cu El în Împărăția cerurilor. Amin.

Arhimandrit Nectarios Moulatsiotis

PARTEA I

Capitolul 1

Știi ce este Biserica și de ce există? (A)

Mulți creștini de ai noștri consideră, din păcate, că Biserica noastră este un organism social-filantropic și că scopul ei este organizarea diferitelor manifestări sociale și filantropice. Din păcate, acest punct de vedere predomină în multe dintre cercurile lumești, care vor ca Biserica și Tainele ei (cununii, botezuri, înmormântări, parastase) să fie nu mijloace de mântuire ale sufletului omului, ci simple manifestări sociale și lumești. Aceleași cercuri consideră că Biserica este un organism filantropic, care are drept scop ajutorarea oamenilor săraci și flămânzi. Nu este însă acesta scopul Bisericii.

Activitatea filantropică și ajutorarea săracilor de către credincioși este rod al dragostei față de aproapele nostru și nu scopul existenței noastre. Punctele de vedere și concepțiile enumerate mai sus constituie cea mai mare înșelare, erezie și deformare în legătură cu sensul și scopul Bisericii în viața noastră. Să vedem însă ce spun Sfânta Scriptură și Sfinții Părinți pe acest subiect.

Sfânta Scriptură ne spune că Biserica este Trupul lui Hristos, ai cărui membri suntem noi credincioșii.

Capul acestui trup este Hristos. Așa cum propriul nostru trup ascultă de capul nostru, tot astfel și noi credincioșii, cei care alcătuim trupul Lui, ascultăm de Hristos. În trupul nostru material avem membre cum ar fi capul, mâinile, picioarele, inima, plămâni etc. Cap al Trupului Bisericii este Hristos al nostru iar celelalte membre suntem noi, creștinii botezați. Fără cap trupul este mort. La fel și noi, fără Hristos, suntem morți. Așadar Biserica este Hristos împreună cu noi, care suntem membrele Lui. Aceste adevăruri sunt menționate în Sfânta Scriptură.

Atunci când descriu Biserica, Sfinții Părinți ne spun că ea este Hristos prelungit de-a lungul veacurilor. Cu alte cuvinte, Biserica este Hristos care se mișcă și pășește printre noi în toate veacurile.

Alți sfinți ne spun că Biserica este Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, adică este o parte din Raiul Ceresc stabilită aici pe pământ, care țintește să se mărească, potrivit vedeniei Profetului Daniel, și să cuprindă tot pământul, pe care să îl prefacă din nou în Rai. Acest lucru ar putea să devină realitate dacă toți oamenii ar decide să trăiască nu după voia lor și după ego-ul lor, ci conform poruncilor și voii lui Dumnezeu. Din păcate, deși în fiecare zi în rugăciunea *Tatăl nostru* invocăm pe Dumnezeu, cerându-i să se facă voia Lui, și ne exprimăm dorința să se facă toate așa cum îi place lui Dumnezeu, cu toate acestea noi trăim făcând continuu voia noastră și transformând astfel pământul într-un iad zilnic. Neascultarea de Capul nostru, de Iisus Hristos, face un iad din viața noastră de zi cu zi.

Alți Cuvioși și Purtători de Dumnezeu Părinți ne spun că Biserica nu este numai un spațiu al rugăciunii, ci și un loc al transfigurării omului. Devenim membre ale lui Iisus, membri ai Bisericii (prin botez), ca să dobândim și noi sfințenie de la Dumnezeul cel Sfânt.

Biserica, spun Sfinții noștri, este unicul laborator al sfințirii omului aflat pe pământ. Membru al ei devine doar cel care dorește să scape de viața sa păcătoasă, de patimile sale, de caracterul său lumesesc și urât, de fărâdelegile sale și care dorește cu ardoare să își schimbe viața și caută o viață nouă pe care numai Biserica i-o poate oferi și care se numește sfințenie. Adică, în esență, membru al Trupului lui Hristos, membru al Bisericii, devine acela care își caută propria sfințire. Biserica, laborator al sfințeniei, are ca lucrare să îl ia în primire pe om exact așa cum sculptorul ia o bucată neprelucrată de marmură pe care apoi o șlefuieste și o prefacă într-o statuie desăvârșită. Tot așa, Biserica îl asumă pe omul cel vechi, păcătos, ca să îl renască și să îl prefacă într-un nou Adam, adică într-un om nou, care nu mai are nici o legătură cu cel vechi de dinainte.

Aceasta este Biserica și acesta este scopul ei pe pământ. Noi toți care suntem sau am fost făcuți membri ai acestei Biserici, ai Trupului lui Iisus Hristos, ne-am pus oare drept scop sfințirea și transfigurarea noastră? Cred că nu. Pentru că din experiența mea îndelungată am ajuns la concluzia că cei mai mulți dintre membrii Bisericii s-au desprins de Trupul lui Hristos cuprinși de alte ținte lumești și alte scopuri